

ת"פ 45542/07/14 - מדינת ישראל נגד אלכסיי גיה

בתי המשפט

ת"פ 45542-07-14
31 מאי 2015

בית משפט השלום קריית גת

בפני: כב' השופטת בכירה רובין לביא

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אלכסיי גיה ת.ז. 323326843

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד - לנצט

הנאשם - בעצמו ובא כוחו עו"ד - נטלי פוריאן

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הודה והורשע במסגרת הסדר טיעון, שהוצג בבית המשפט ביום 9.12.14, ואשר כלל תיקון כתב האישום והסכמה עונשית, בכך שביום 19.7.14 בשעת צהריים, על רקע חוב של המתלון ולדימיר סובול לנאשם, הגיע הנאשם לדירתו מצוייד במברג ודרש מהמתלון את הכסף תוך שתופס בצווארו ובידו השניה הצמיד המברג לצווארו ואמר לו כי ידקור אותו ויהרוג אותו. בהמשך, בעודו מחזיק במברג, הסיג גבול לדירת המתלון בכך שנכנס ללא רשותו למטבח, נטל לידי סכין מטבח ואמר למתלון כי יהרוג אותו. לאחר מכן הניח הסכין על השולחן ואימו של המתלון נטלה אותו. בשלב זה המתלון נטל את ארנקו והוציא סכום של 200 ₪ אותו מסר לנאשם. הנאשם דרש 800 ₪ נוספים אך המתלון הסביר כי אין לו מזומן אך הציע לו המחאה. הנאשם אמר שהוא לא צריך המחאה ותקף אותו במכת אגרוף בפניו בעת שהמתלון מגונן בידי על ראשו ופניו- כתוצאה גרם למתלון חבלה של ממש: המטומה תת עורית. לאחר שהגיעו למקום שכנים איים הנאשם על המתלון באמרו כי יהרוג אותו אם לא יחזיר לו את הכסף ולא יגיע בפעם הבאה לבד. בשלב זה הנאשם נמלט מהמקום- עבירות סחיטה באיומים, גניבה והסגת גבול.

התביעה במסגרת ההסדר הגבילה עתירתה לשנת מאסר, קנס, פיצוי ומאסר על תנאי בעוד טיעוני הסנגורית פתוחים, ולבקשתה נתבקשה חו"ד הממונה על עבודות השרות.

עמוד 1

כמו כן על פי הצעת ביהמ"ש נתקבל גם תסקיר.

מהתסקיר עלה כי הנאשם בן 26, יליד אוקראינה, נמצא בזוגיות ואב לילד בן שנה ותשעה חודשים. מגיל 14 החל לעבוד לפרנסת המשפחה. הוא עבר חוויות טראומטיות במשפחתו על רקע אלימות קשה מצד אביו, ובגיל 14 החל להשתמש במריחואנה לצורך הרגעה. הוא עלה ארצה עם אימו בשנת 2000, והוא בעל 12 שנות לימוד ותעודת בגרות חלקית.

הוא התגייס לצה"ל אך התקשה לעמוד בכללי המסגרת ונדון למאסר.

מאז שעבר עם משפחתו לירוחם מתפקדים טוב יותר.

לגבי הארוע: הוא עבד כמנופאי אצל המתלונן וטוען כי נותר חייב לו אלף ₪. גם כיום עובד כמנופאי אצל מעסיק אחר.

בשנת 2010 היה בקשר עם שרות המבחן ושולב בטיפול בתחום ההתמכרות, שיתף פעולה ונמצא נקי והושם בפיקוח שהמב"ח. כמו כן שולב בפרוייקט אפיקים המסייע לצעירים להשתלב בתעסוקה, עבר אבחון והופנה ללימודים אקדמאיים והוא סיים קורס מנופאים. לטענתו גם כיום נמנע משימוש בסמים לאחר שנעזר בגורמים טיפוליים בקהילה. לקראת סיום הפיקוח, בפברואר 2013, עבד, גר עם בת הזוג שהייתה בהריון, ונמנע משימוש בסמים.

כיום מתרשמים כי השקיע מאמצים רבים לצורך שיקום חייו, הביע סיפוק מהקשר הזוגי, האבהות והתפקוד התעסוקתי, אך עם זאת שיתף בקשייו הרבים בתחום הכלכלי והתרשמו כי הוא מתקשה להתמודד עם מצבי לחץ והיה חסר כלים ומיומנויות תקשורת במצב שנוצר.

הוא לוקח אחריות מלאה על התנהגותו, ער לחומרתה ומודע לקושי שלו להתמודד במצבי כעס. הוא חווה חוסר אונים שהתעצם על רקע קשיי תקשורת שהיו לו עם בת זוגו. הוא דחס כעסים ותסכולים תקופה ארוכה ורצה להוכיח יכולתו להתמודד עם המשבר. כתוצאה נקלע למבוי סתום ולתחושת מלכוד והתקשה להפעיל שיקול דעת מעמיק לצורך גביית החוב.

בת הזוג שיתפה כי הנאשם עובר שינוי חיובי ומתמודד היטב עם מצבי כעס ללא ביטויי אימפולסיביות כפי שנהג בעבר, ומתפקד היטב כבעל, אב ומפרנס, ואינו משתמש באלכוהול ובסמים תקופה ארוכה.

שרות המבחן סבורים כי רמת הסיכון בהתנהגותו צומצמה ולכן למרות חומרת העבירות יש להעדיף ההיבט השיקומי על פני העונשי וממליצים להימנע לחלוטין ממאסר בעבודות שרות ולהסתפק בשל"צ בהיקף 300 שעות יחד עם מאסר על תנאי מרתיע וצו מבחן.

לחובת הנאשם 3 הרשעות קודמות החל מה-2.8.10, עת נדון ל-7 חודשי מאסר בבי"ד צבאי בגין החזקת סם מסוכן והוצאת רכוש מהצבא; המשך בעבירות חמורות של סחר בסם מסוכן והחזקה בו שלא לצריכה עצמית, בגין נדון לעונש מרתיע בלבד, יחד עם צו מבחן למשך שנה, וב-22.6.14 נדון בגין היזק לרכוש בזדון, עבירה שנעברה ביום 23.6.11, לעונש מרתיע.

התביעה עותרת לשנת מאסר, קנס ופיצויי בשל הנסיבות החמורות, ומפנה למתחם עונשי הנע בין מאסר קצר לשנתיים ועותרת לעונש במתחם הבינוני ברוח ההסדר שיש בו לשקלל הנסיבות לקולא ולחומרא.

התובעת הפנתה לע.פ. 1106/11 מ'י נגד תום ואקנין עליין (תק' על' 2011(2)3860). שם המבקש ביצע עבירה עם אחר ושניהם נדונו למאסר. האחר ראה בו האחראי ודרש ממנו באמצעות הוריו תשלום פיצוי בסך 8000 ₪ ובהמשך הסכים להפחית הסכום ל-5000 ₪ וכן דרש מהם לא לספר זאת לאיש. הם העבירו לו סכום של 3000 ₪- הוא הורשע במספר עבירות של סחיטה באיומים, והוסכם רק שמאסר על תנאי של שנה יופעל מחציתו במצטבר ומחציתו בחופף. הוא נדון בביהמ"ש המחוזי ל-9 חודשים והפעלת מחצית התנאי, סה"כ ל-15 חודשי מאסר וביהמ"ש העליון קיבל הערעור וגזר עליו שנתיים וחצי מאסר במקום 9 חודשים, בצרוף 6 חודשי המאסר על תנאי במצטבר, וציין כי :

"משחר האנושות ערים אנו לתופעה המכוערת של סחיטה באיומים. כך למשל כאשר לא הצליחו הפלשתים לפצח את חידתו של שמשון, דרשו פתרונו של החידה מאשתו הראשונה"פן נשרוף אותך ואת בית אביך באש"...חומרתו של העונש המירבי שקבע המחוקק, יש בה כדי להצביע על סלידתו העמוקה מהעבירה...מדינה דמוקרטית החורטת על דיגלה עקרונות של חופש וחירות, אינה יכולה לתת יד לגורם כלשהו אשר חפץ לעשות דין לעצמו ולהשיג מטרותיו תוך הפעלת אמצעי לחץ פסולים, ופגיעה בכבודו וקניינו של אחר- ללא רשות. אין חולק איפה על הקשר בין האיסור המופיע בעבירה, לבין הזכויות המעוגנות בחוק יסוד כבוד האדם וחירותו. רף הענישה הגבוהה שנקבע לעבירה, מהווה כלל מנחה... העונש שהוטל בביהמ"ש קמא אינו פוסע בשביל הענישה המתאימה ולא משקף חומרת מעשיו של המשיב"

כמו כן מפנה לע.פ. 950/12 ברהנו אור נגד מ'י- שתי עברות תקיפה ברף התחתון, סחיטה באיומים והדחה בחקירה- ונדון ל-28 חודשי מאסר והופעל במצטבר עונש מאסר על תנאי של 9 חודשים. המערער דרש כסף מקרוב משפחה, איים עליו בפגיעה גופו ובחיייו ותקף אותו כמו כן ישב עם המתלונן במשאיתו ואיים להציתה וכעבור מספר שעות היא עלתה באש אך מעבירת ההצתה זוכה מחמת הספק. בהמשך במשטרה בוצע עימות בינו לאחיו והדיחו לומר כי היו בבית יחדיו בעת ביצוע העבירה. בימש"ע קבע כי אין מקום להתערב וכי מדובר בערעור סרק. המערער ניצל את כוחו הפיסי והתנהגותו האלימה כדי לעשות במתלונן כרצונו, תוך יצירת אווירת טרור לאורך תקופה. גם היה לו עבר פלילי מכביד בעבירות אלימות ונדון בעבר לעונשי מאסר כשאת העבירות עבר במהלך חופשותיו מהכלא.

הסנגורית עותרת להימנע ממאסר לחלוטין. אשתו של הנאשם כיום בהריון מתקדם ובסיכון (נ/1) ואין בעברו עברה דומה. הוא בגיר צעיר לגביו קבע בימ"ש עליון בהלכת פלוני כי יש להתחשב לקולא, ומנהל אורח חיים נורמטיבי. היא מפנה לרקע בו גדל ולטיפול בו שולב בעבר והיותו כיום נקי מסמים. לדבריה המתלונן העסיקו ונותר חייב לו 1000 ₪ אך דחה אותו בלך ושוב והנאשם דחס כעסו לאורך זמן למרות היותו נתון במצוקה קשה. לטעמה לא מדובר בעבירת סחיטה באיומים במדרג הגבוה או בגין בצע כסף, בתחכום או בצוותא חדא, לא גביית דמי חסות או הלוואה בריבית אלא ניסיון לקבל מה שהגיע לו כדין. כיום המתלונן לא בקשר עימו ולא חושש מפניו. באירוע נקודתי.

היא מפנה לע.פ. 779/15 פלוני נגד מ'י מיום 30.3.15- שוד של נהג מונית עם אחר, תוך איום בסכין כדי ליטול כסף מזומן בסך 500 ₪. עונש המאסר של 18 חודשים שהוטל עליו בוטל משיקולי שיקום ובמקומו נדון למאסר בעבודות שרות. שם היה מדובר בצעיר בן 21 שהודה מיד והדין נדחה על מנת לשלבו בהליך טיפולי כולל שיתופו בהליך "צדק מאחה" במסגרתו התנצל בפני המתלונן והתחייב לפצותו. המקרה תואר על ידי קצינת המבחן כמקרה המוצלח ביותר של שיקום שבו נתקלו במרכז הטיפול, כדבריה: "דוגמא ומופת לטיפול מוצלח".

סעיף 40 לחוק העונשין קובע כי כאשר נאשם משתקם או יש סיכוי ממשי שישתקם רשאי ביהמ"ש לחרוג מן העונש

ההולם, וכשמדובר בעבירות חמורות במיוחד, רק בנסיבות מיוחדות ויוצאות דופן ולאחר שהשתכנע כי הן גוברות על הצורך לקבוע את העונש במתחם העונש ההולם.

באותו עניין ביהמ"ש ציין כי מדובר במקרה יוצא דופן של הצלחה שיקומית ולכן הגיעו לכלל דיעה כי יש לתת בכורה לשיקולי שיקום:

"אם לא נעשה כן במקרה של הליך שיקומי מתמשך ומוצלח, שתואר על ידי כל הגורמים המטפלים בסופרלטיבים שאינם מקובלים- אימתי תהיה משמעות לאמירה כי ניתן לתת עדיפות לשיקולי שיקום".

ביהמ"ש העליון הוסיף וציין כי אין בכך שינוי במדיניות העונשית בכל הנוגע למעשי שוד נקלים של נהגי מוניות אך מדובר בשיקום שהפך למציאות שלא ניתן להפנות לה עורף ואינם סבורים כי יש להדוף המערער חזרה אל העולם שממנו הצליח להיחלץ ואף הם סבורים כי יש להושיט לו יד.

כמו כן הסנגורית הפנתה לע.פ. 2967/10 **מרטין פנטו נגד מ"י** שם נגזר דינו ל-6 חודשי מאסר בעבודות שרות בגין עבירות סחיטה באיומים בניגוד לסעיף 428 רישא וסיפא וגרימת נזק בזדון, עבירות שנעברו כלפי אימו על רקע דרישת כספים לצורך הימורים ואשר בעקבות זאת שילמה לו 30,000 ₪.

ביהמ"ש העליון דחה ערעור הנאשם וציין כי ביהמ"ש המחוזי העניק משקל רב לשיקולים לקולא והקל בעונשו באופן משמעותי וכי יש להניח כי אלמלא גילו הצעיר ועמדת אימו היה מושת עליו עונש חמור יותר.

הסנגורית אף הגישה אסופת פסקי דין של בימ"ש מחוזי ב"ש ות"א בהם בעבירות דומות וחמורות הסתפקו בעונשים קלים. כך בת.פ. 13-01-20185 מחוזי ב"ש **מ"י נגד אלכרישאת ואחרים**, בעבירות תקיפה לשם ביצוע סחיטה באיומים ועבירה של סחיטה באיומים, גובש הסדר טיעון מקל של 6 חודשי מאסר בעבודות שרות. ביהמ"ש, כב' השופט אינפלד, קבע שהמתחם נע בין מעט יותר משנה לשלש שנות מאסר ולכן ההסדר חורג בעליל מהרף התחתון וקל בהרבה מהעונש הראוי, אך אף שקבע שהמקרה גבולי בחר לכבד ההסדר עם כל הקושי הנעוץ בכך.

בת.פ. 12-10-3802 **מ"י נגד אילנה פודדיאצ'י** מחוזי ב"ש, טלי חיימוביץ, קבעה מתחם הנע בין שנה לשנתיים בשקלול הערכים החברתיים שנפגעו, מידת הפגיעה, חלקה של הנאשמת באירועים, מידת האשמה, מדיניות הענישה הנהוגה, ומספרם הרב של האירועים, וחרגה ממנו בשל שיקולי שיקום והסתפקה בשישה חודשי מאסר בעבודות שרות.

הסנגורית מבקשת להסתפק בהמלצת שירות המבחן לחילופין בתקופת המעצר של 47 ימים או במאסר בעבודות שרות. באשר למתחם טוענת כי נע בין מאסר על תנאי למאסר בהתאם לנסיבות.

שמעתי את הנאשם שהעיד כי לא התכוון לפגוע במתלונן וכי כבר שילם על כך מחיר כבד שכן בעת שהיה עצור נקלע לחובות ונאלץ לקחת הלוואות. לטענתו בעת הארוע עדיין עבד אצל המתלונן שעדיין חייב לו כסף אך מוחל לו.

באשר לערכים החברתיים המוגנים:

מדובר בהגנה על שלומו הפיסי והנפשי של אדם, על בטחונו, כבודו וחירותו, ומניעת פגיעה בשלטון החוק בעשיית דין עצמי.

בע.פ. 602/02 אוחנינה נקבע כי:

"עבירה של סחיטה באיומים פוגעת באושיות סדרי החברה. ניצול חולשתו של אדם באיומים על בטחונו ושלומו, והטלת אימה כדי להשיג דבר מהקרבת מחייבת תגובה עונשית קשה".

בע.פ. 6774/01 מ'י נגד אלעלוין נקבע כי:

"...כשסוף סוף מעז המתלונן לבקש הגנת החוק, יש לראות בכך הזדמנות לא רק להעניש את העבריין...אלא גם להעביר מסר לציבור בכלל...הענישה מסוג זה מטרתה משולבת: לתת ביטוי למידת הכיעור שבעבירה זו ולשאת הנפש שמעוררת בלב השומע, והיא נועדה גם לעודד את הקרבנות לשבור את קשר השתיקה...".

באשר לנסיבות העבירות שבפני:

מדובר במעשים מתוכננים שהרי הנאשם ניגש לביתו של המתלונן כשבידו מברג על מנת לאיים עליו ולדרוש החוב. אם בכך לא די הוא לא הסתפק באיום מילולי אלא הצמיד המברג לצווארו של המתלונן. זאת למרות נוכחות אימו של המתלונן. לאחר מכן הלך למטבח ונטל סכין, אותו הניח מידו.

הוא חזר והמשיך לאיים על המתלונן כי יטול את חייו ואף דחה הצעתו לשלם סכום של 200 ₪, ולהשלים היתרה בשיק. גם לאחר שהתרצה ונטל ממנו 200 ₪, המשיך וחבט במכת אגרוף בפניו.

ניתן להניח כי אלמלא הגיעו שכנים למקום היה נותר בדירה. מדובר באובדן שליטה מוחלט, ובמעשי בריונות מכוערים.

אפילו אכן מדובר בחוב של 1000 ₪, שחב לו המתלונן, לא ניתן להבין מעשיו החמורים גם לא על רקע מצוקתו הכלכלית והנפשית ודחיסת רגשות כעס ופגיעה.

מדובר במי שחמתו בערה בו עד כדי כך שהסיג גבול לביתו של מעסיקו, כדי לדרוש התשלום באמצעים אלימים. ביתו של אדם אמור להיות מבצרו, המקום הבטוח, לשם שב בסוף היום, והנה מתפרץ לתוכו הנאשם וזורע פחד ואימה בלב המתלונן ואימו.

אף שלא מדובר בגביית דמי חסות, או בבריון שזו דרך חייו, אלא באדם עובד, שמצוקתו הכלכלית קשה, מצאתי כי מדובר בנסיבות מחמירות, וכפסע היה בין מעשיו להסלמת הארוע ועשיית שימוש בסכין או במברג.

מצאתי לכן שרף המינימום במתחם העונשי הראוי, בנסיבות שכאלה, אינו כטענת הסנגורית, מאסר על תנאי, או כטענת התביעה, 6 חודשי מאסר בלבד, אלא לא יפחת משנה.

כלומר: ההסדר מגביל התביעה לטעון לרף המינימום, והשאלה שצריכה להישאל היא אם בנסיבות האישיות המיוחדות שתוארו בתסקיר יש להצדיק הפחתה ממנו, ואם כן בכמה.

כזכור שרות המבחן ממליצים להימנע לחלוטין ממאסר, ואפילו בעבודות שרות, וזאת משיקולי שיקום, וכדי למנוע פגיעה כלכלית נוספת בנאשם ובמשפחתו, אולם מדובר במי שביהמ"ש כבר התחשב בו עד מאד כשלפני זמן לא רב: בשל אותם שיקולי שיקום, נמנע לחלוטין מלגזור דינו למאסר. למרות שהיה מדובר בעבירות חמורות של סחר בסם מסוכן והחזקה

בו שלא לצריכה עצמית.

והנה זמן לא רב לאחר תום תקופת המבחן מעד הנאשם שוב והפעם בעבירות אלימות לא קלות .

האם מוצדק שוב, בשל ההליך הטיפולי שעשה בעבר להפסקת השימוש בסמים ולהשתלב במעגל העבודה, להתחשב בו במידה כזו ששוב לא יוטל עליו מאסר כלל? האם אין בכך להעביר מסר שלילי לא רק לו אלא גם לציבור? האם הליך טיפולי מוצלח שעבר אדם מהווה כרטיס שנעשה בו שימוש חוזר ליציאה מהכלא?

התלבטתי רבות: מחד גיסא אכן מדובר במי שנסיבות חייו קשות מאד, אשר הצליח, למרות הכל, לשתף פעולה עם הגורמים הטיפוליים, לעלות על דרך המלך, ולפתוח דף חדש, להשתקם, להימנע משימוש בחומרים פסיכו-אקטיביים, ללמוד, לרכוש מקצוע, לעבוד ולהקים משפחה.

מאידך גיסא, הוא שב ומעד בהזדמנות הראשונה, עקב חוסר יכולתו להתמודד עם מצבי דחק הנובעים מהקמת המשפחה והצורך לפרנסה באופן חוקי. במעשיו הראה כי ללא גורם תומך, מכון ומכיל, הוא מאבד דרכו, דבר שיכול להוביל לתוצאה הרת אסון.

למרות האמור, ולמרות חומרת הארוע, מצאתי כי בשל גילו הצעיר והסטאטוס המשפחתי שלו, יש מקום גם עתה לשיקולי שיקום המצדיקים להפחית מרף המינימום, אולם אין כל הצדקה להימנע לחלוטין ממאסר, ואפילו יהא בכך לפגוע פגיעה קשה בו ובמשפחתו. על הנאשם לדעת כי קיים מורא הדין וכי יש תוצאות עונשיות ממשיות למעשיו וכי הוא כבר אינו ילד שמוחלים לו כל העת ועליו לשאת בתוצאות מעשיו.

לאור כל האמור אני גוזרת דינו כמפורט:

1. מאסר לתקופה של 6 חודשים, בניכוי התקופה שהיה עצור.

את עבודות השירות ישא במרכז יום לקשיש בירוחם, וזאת 5 ימים בשבוע, 8.5 שעות יומיות, בעבודות אחזקה וסיוע, מנהלה ושירותים בפיקוח שמעון מלול.

תחילת המאסר מיום 29.7.15 ועליו להתייצב בשעה 08:00 במועד זה בפני המפקח על עבודות השירות לצורך קליטה והצבה במפקדת גוש דרום ב"ש, ליד כלא ב"ש, (אוטובוס אגד מתחנה מרכזית בב"ש קו 46).

על הנאשם לדווח לממונה על עבודות השירות בשב"ס אודות כל שינוי בכתובתו ובפרטיו.

כמו כן, מוסבר לו כי עליו לעמוד בתנאי הפיקוח וביקורות הפתע וכי כל הפרה תביא להפסקה מנהלית של העבודות ולנשיאה בעונש בין כותלי הכלא.

2. אני מטלה על הנאשם 6 חודשי מאסר על תנאי בגין עבירות אלימות או רכוש מסוג עוון למשך 3 שנים.

3. אני מטילה על הנאשם 10 חודשי מאסר על תנאי בגין עבירות אלימות או רכוש מסוג פשע למשך 3

עמוד 6

שנים.

4. אני מטילה על הנאשם התחייבות בסך 7,500 ₪ בגין העבירות בהן הורשע למשך 3 שנים.

אם לא יחתום - יאסר ל-90 ימים.

5. פיצוי למתלונן, ע"ת 1, בסך 4000 ₪, שישולם לו בעשרה תשלומים שווים ורצופים מיום 10.2.16.

אם לא יעמוד באחד התשלומים במועד יעמוד כל הסכום לפירעון מיידי ויגבה כקנס.

6. אף שלא הומלץ, מצאתי להוסיף צו מבחן לצורך מעקב למשך שנה. לצורך זאת עליו לעמוד בתנאי המבחן ומוסבר לו שאם לא יעמוד בכך ניתן להפקיע הצו ולשוב לגזור דינו.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום י"ג סיוון תשע"ה, 31/05/2015 במעמד הנוכחים.

רובין לביא , שופטת בכירה

החלטה

אני מורה על השמדת הסכין והמברג.

עותק החלטה לשירות המבחן.

ניתנה והודעה היום י"ג סיוון תשע"ה, 31/05/2015 במעמד הנוכחים.

רובין לביא , שופטת בכירה